

CAFETERIA

DEJONG 137

4
17

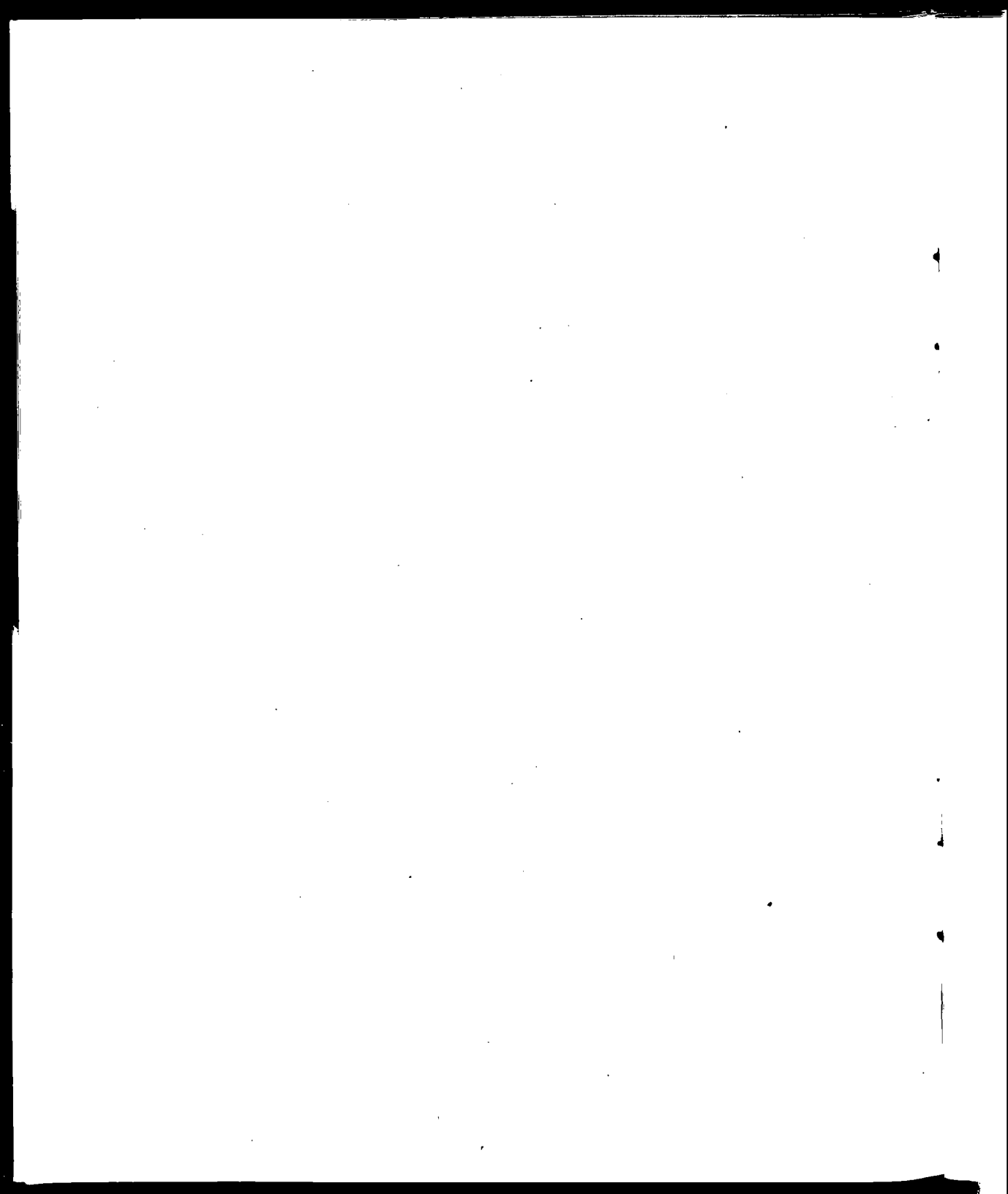
No:8.....

van 25 getekende exemplaren.

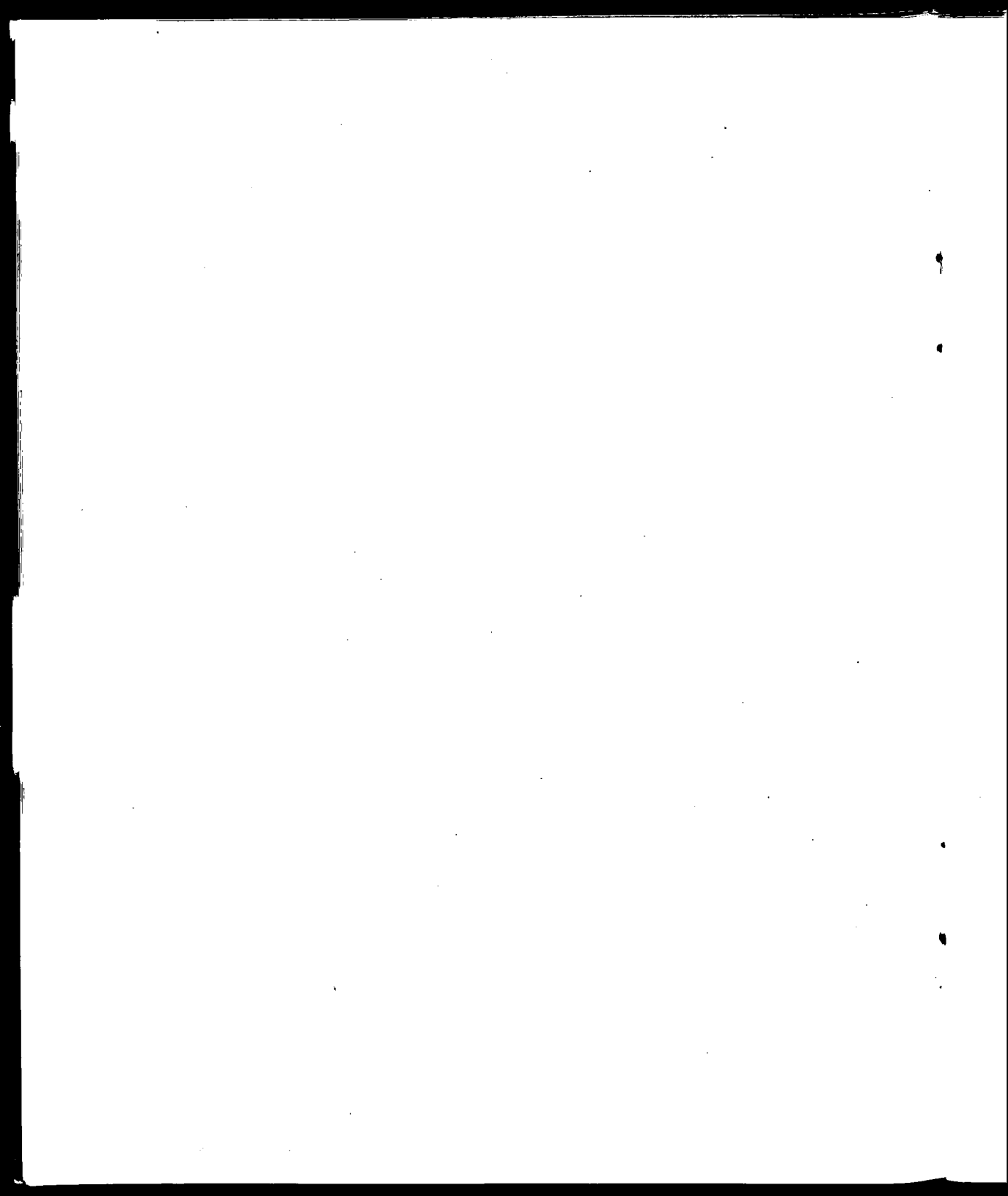
CAFETERIA

65171

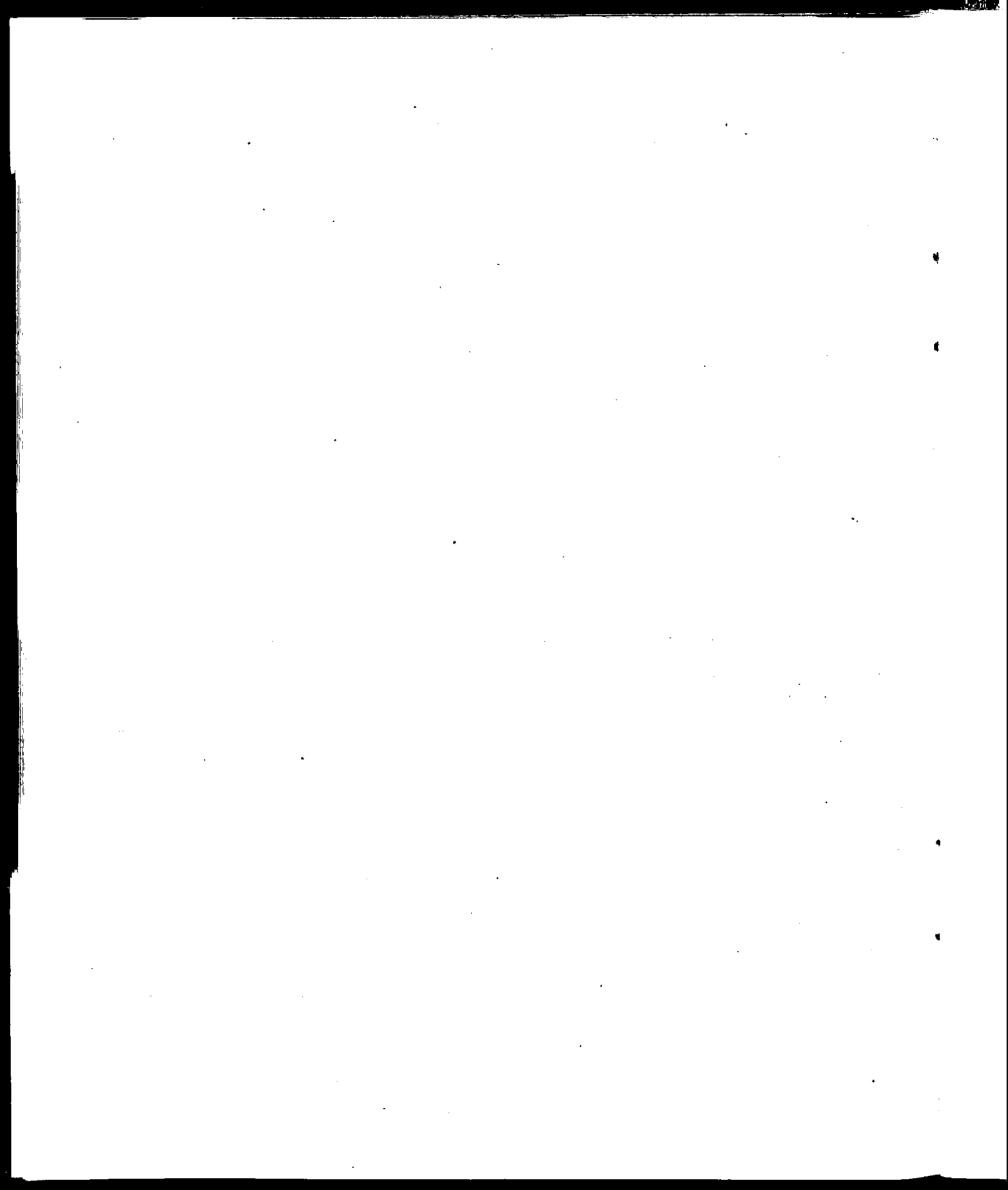
Op hoge krukken zitten daar
al mijn gesjochten kameraden
achter hun biertje, loerend naar
de vrouwen, die met woord en daden,
van achter haring en huzaar saladen,
haar neiging voor de man verraden.

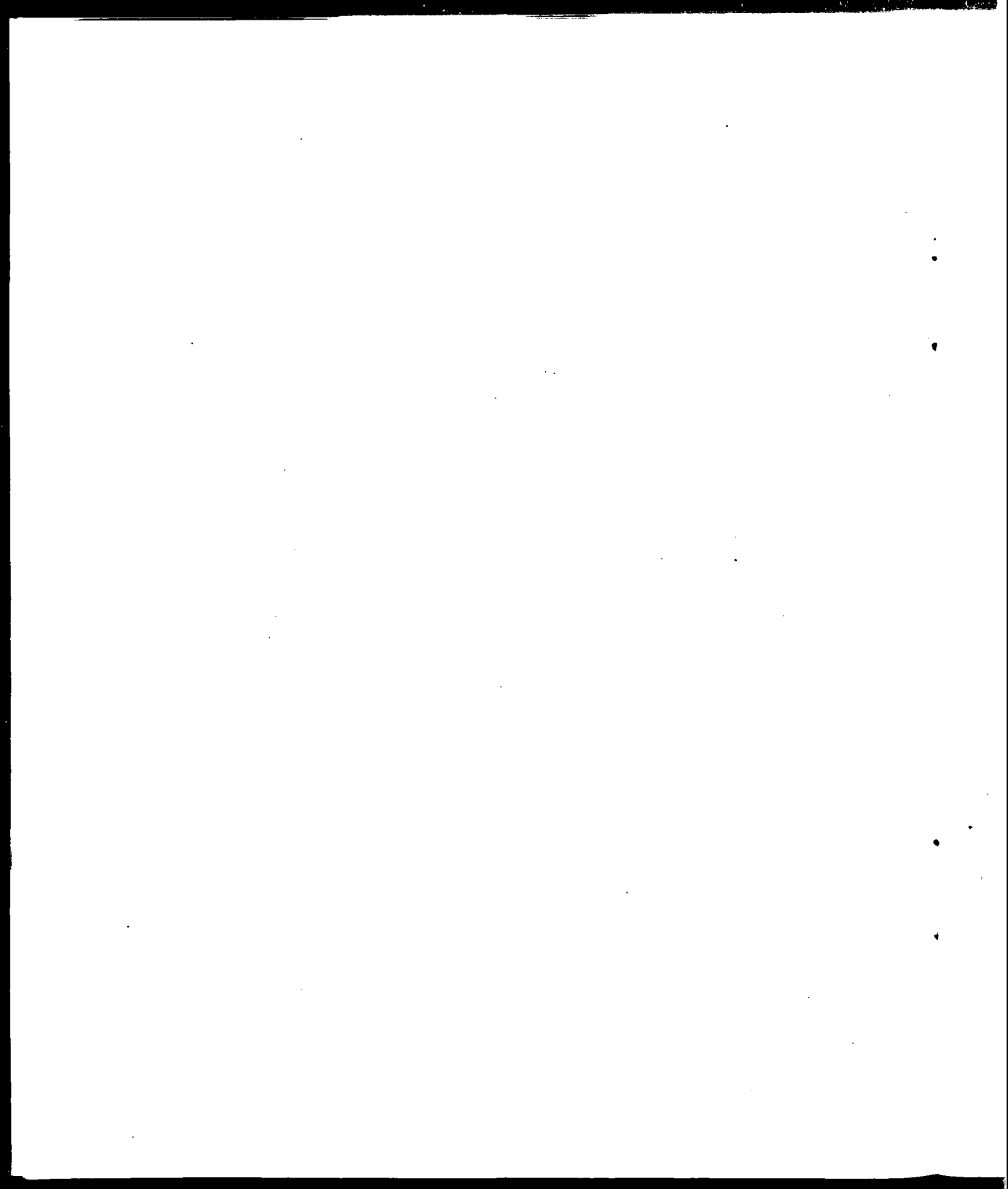
't Geluk hangt als een druiven tros
en voor die lieden op die krukken
laten de druiven zelfs al los
wanneer vier ogen samen plukken,
zonder veel moeite, zonder rukken.
De wereld ligt toch al in stukken.

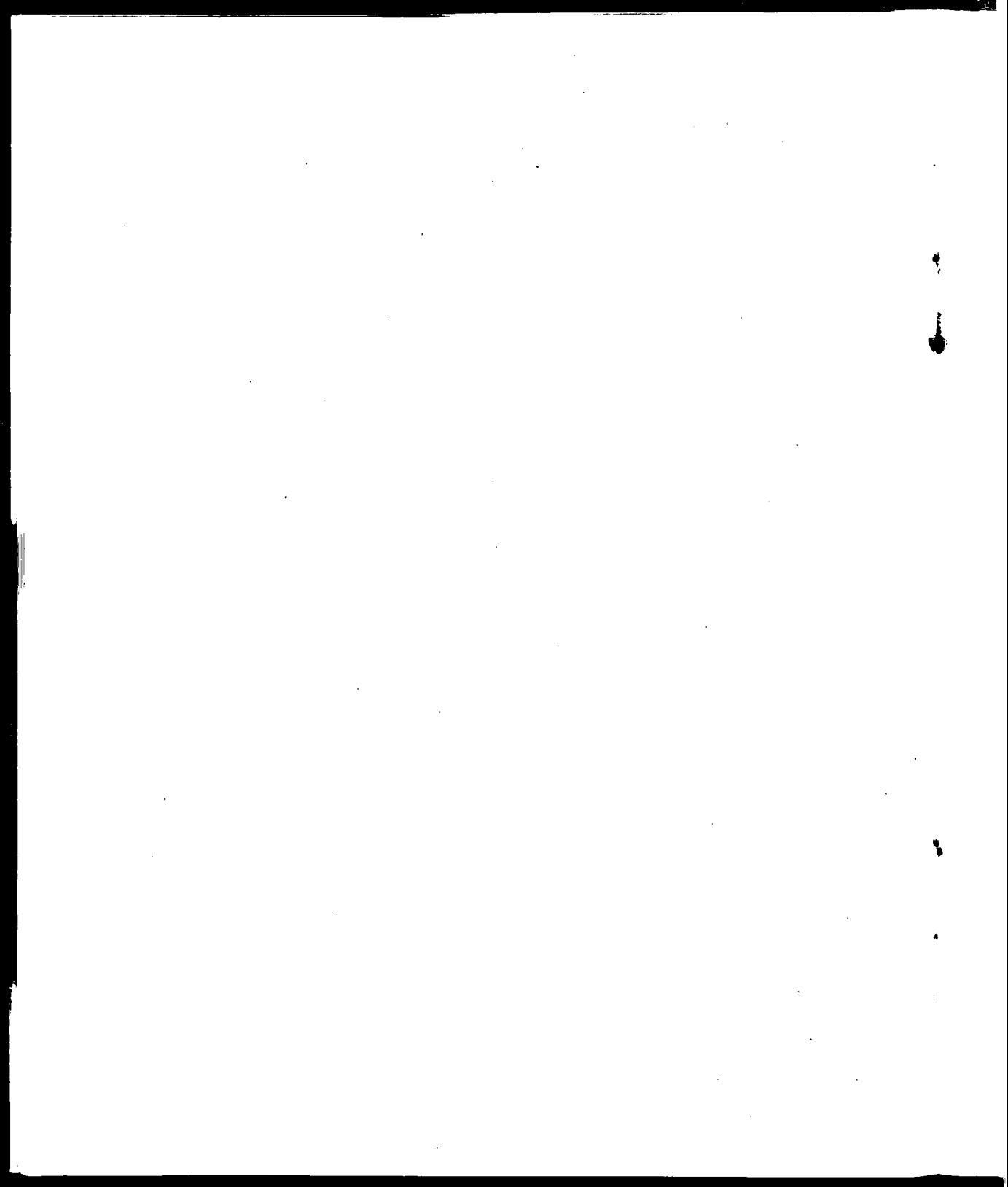
Zes zijn er al verlept maar nummer acht
— de schoonste der buffet juffrouwen —
heeft toch als ze nog even licht,
wat charme, dat nog kan verflauwen
als Hij niet komt om haar te trouwen;
't is ongezond alleen van God te houwen.

Een dronkaard maakt van-avond wat kabaal
en vloekt op de bekende „Groene Helden”
maar voor de rest is alles zeer normaal,
men denkt misschien nog wel aan bloed'ge velden
maar verder valt er al niet veel te melden:
't negeren gaat me ook al beter af dan schelden.

Het is benauwd en overvol
en toch van-avond zijn er niet eens joden;
die spelen in dit spel hun eeuwge rol.
De toegang tot dit hol is hen verboden,
en afgezien van het gemak der liefdes coden
verwijt ik het toch maar niet aan hun Goden.

Wie op een kruk zit redeneert
heel anders dan gegoede mensen.
Hij voelt heel anders en begeert
wat anderen noch slechts verwensen,
zo als de vrouwen, die verflensen,
de hot-jazz en de hot-tap-densen.

1

1

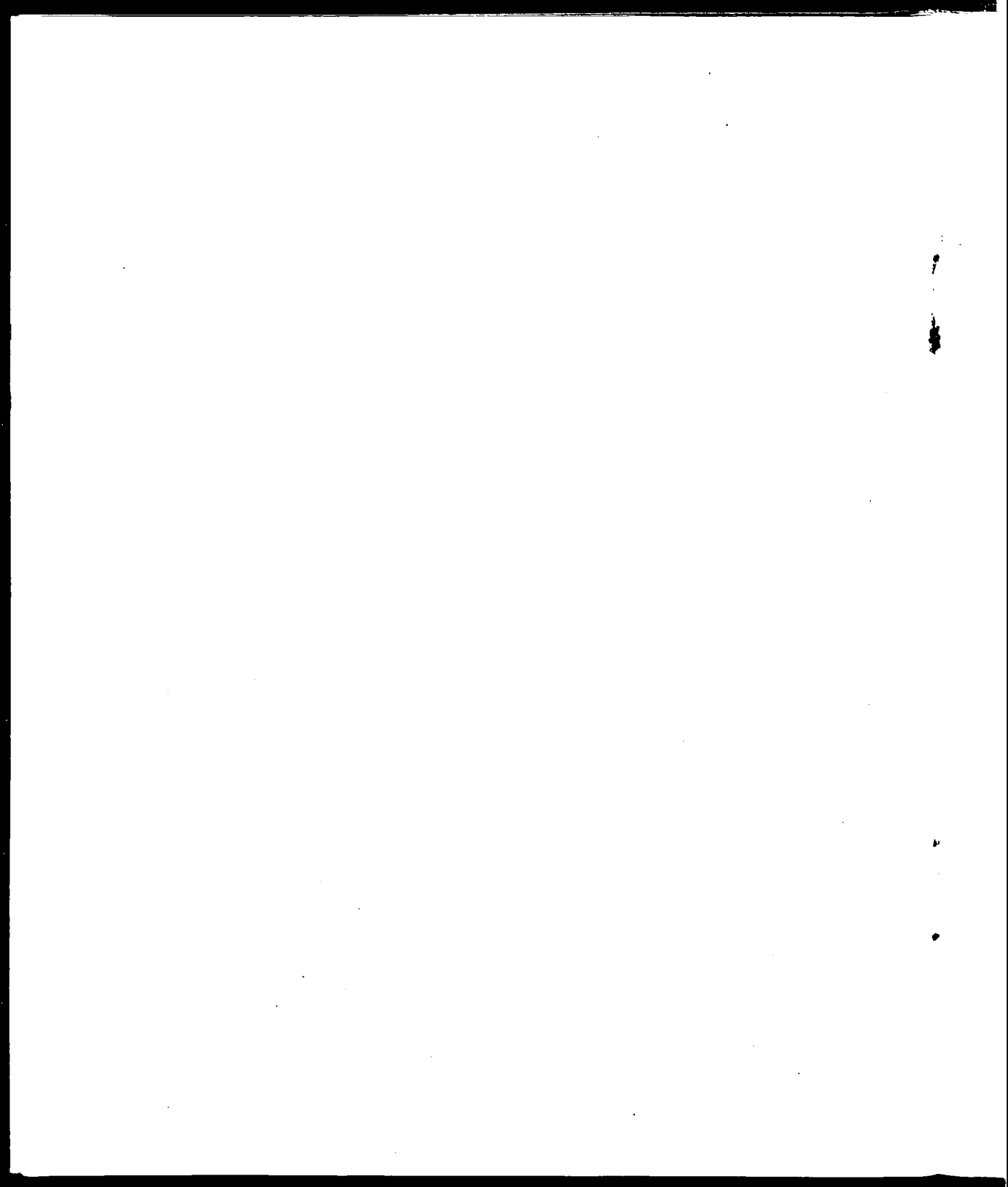
Een Duitser lacht daar met een „landverrader”.

Die vijanden! Men moest ze smoren!

Je vijanden? Meneer verklaar je nader!

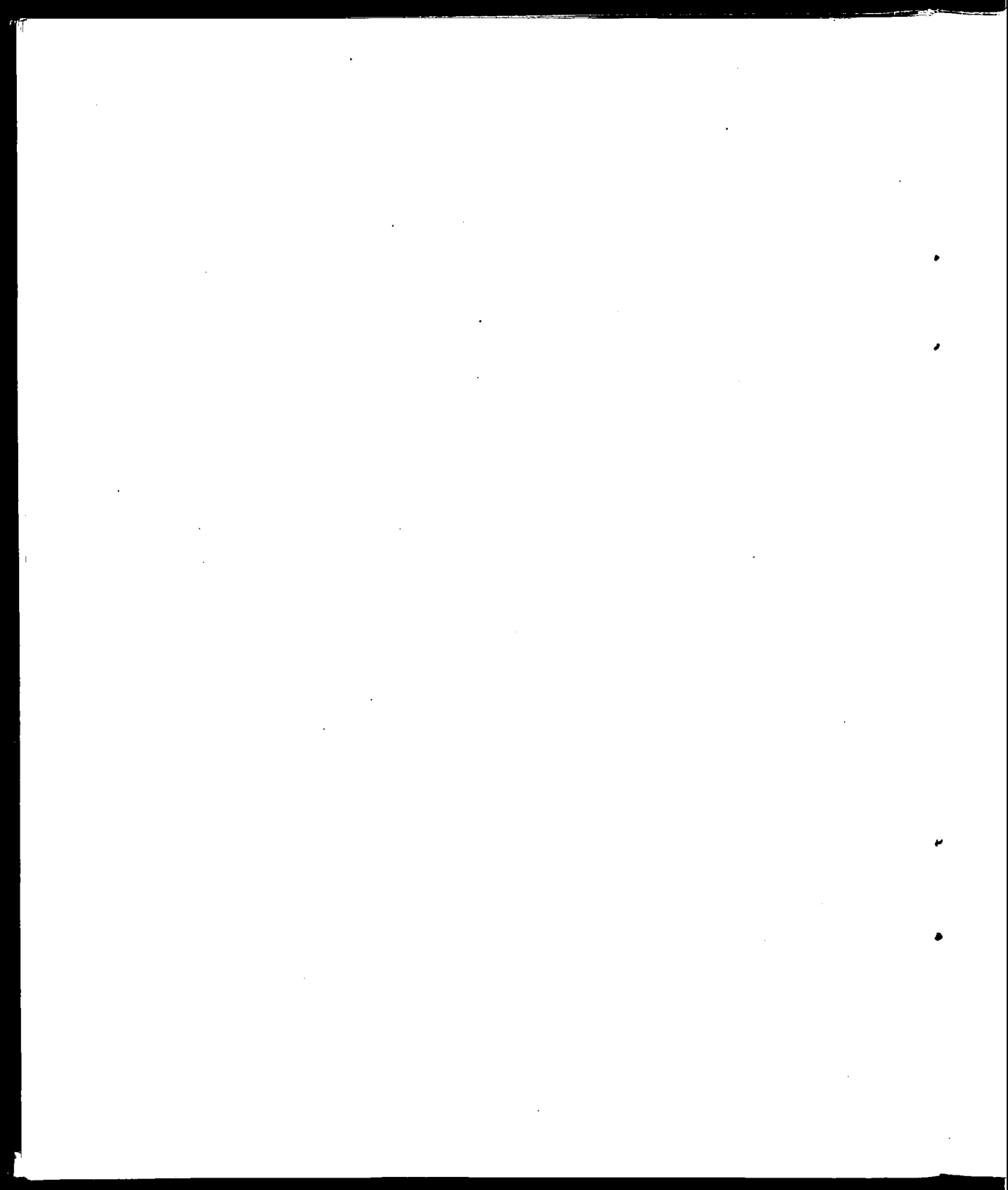
Ik heb ze met mijn vrienden eens over één kam geschoren
en heb daar slechts mijn vrienden bij verloren.

Ik zou ze Maar ze mochten het eens horen.

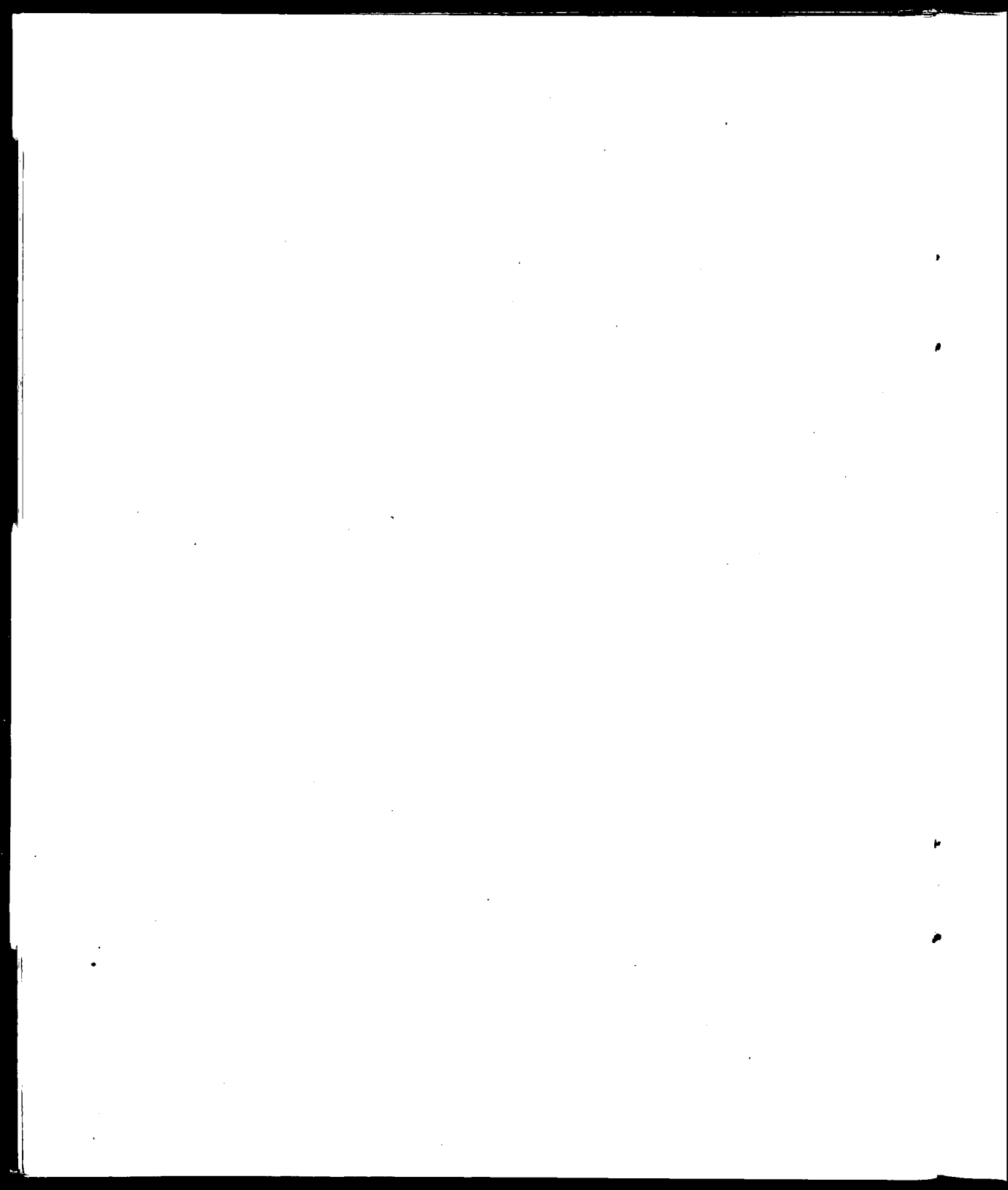

Juffrouw een sigaret? Ja graag!

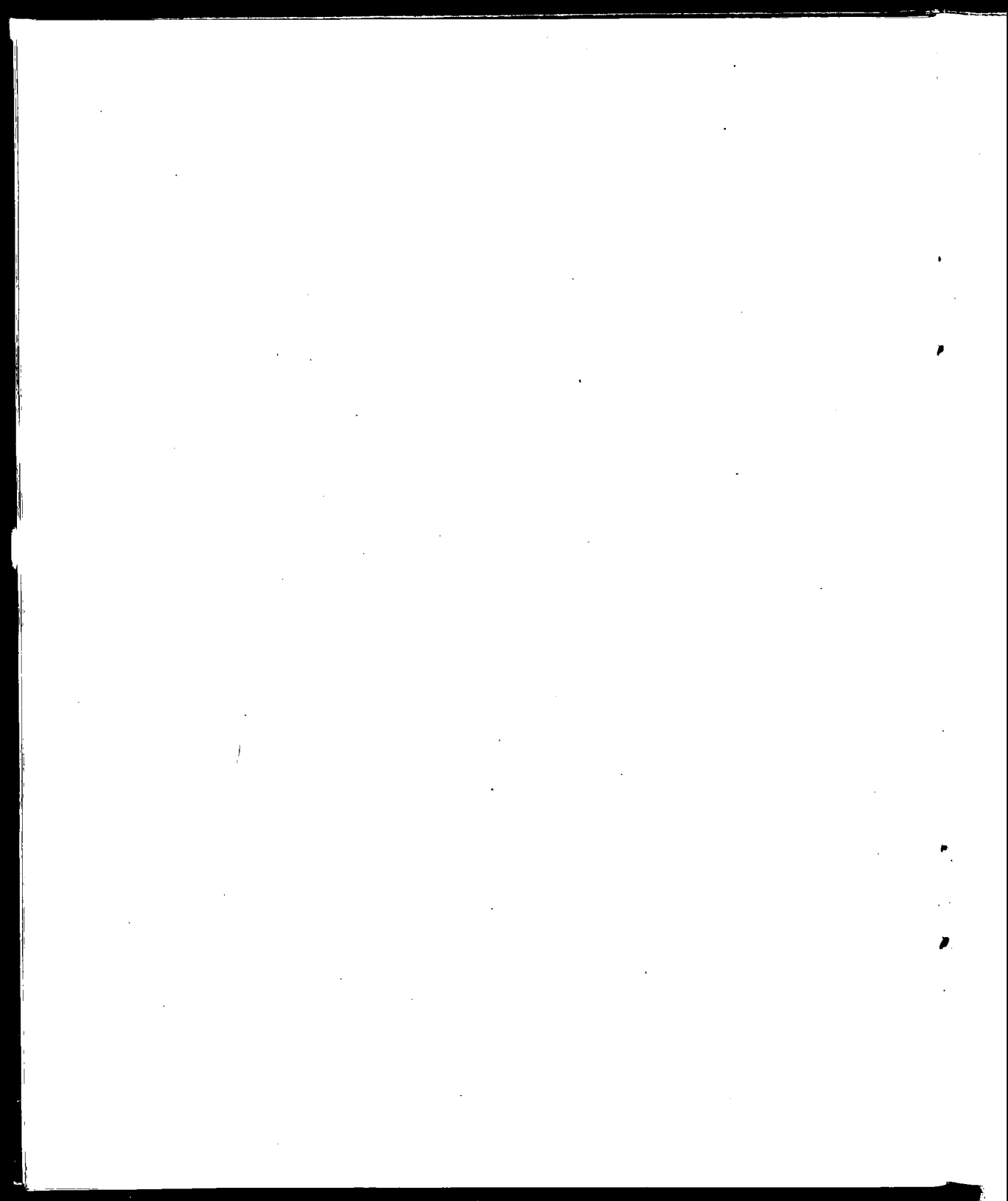
Wie handig is behoeft geen vrouw te huren:
een aangeboden dienst — een wedervraag —
en men vertrekt gezellig onder 't vuren
van 'n tiental ogen dat je na blijft gluren.
In 't Cafeteria geldt nog het recht der bureu.

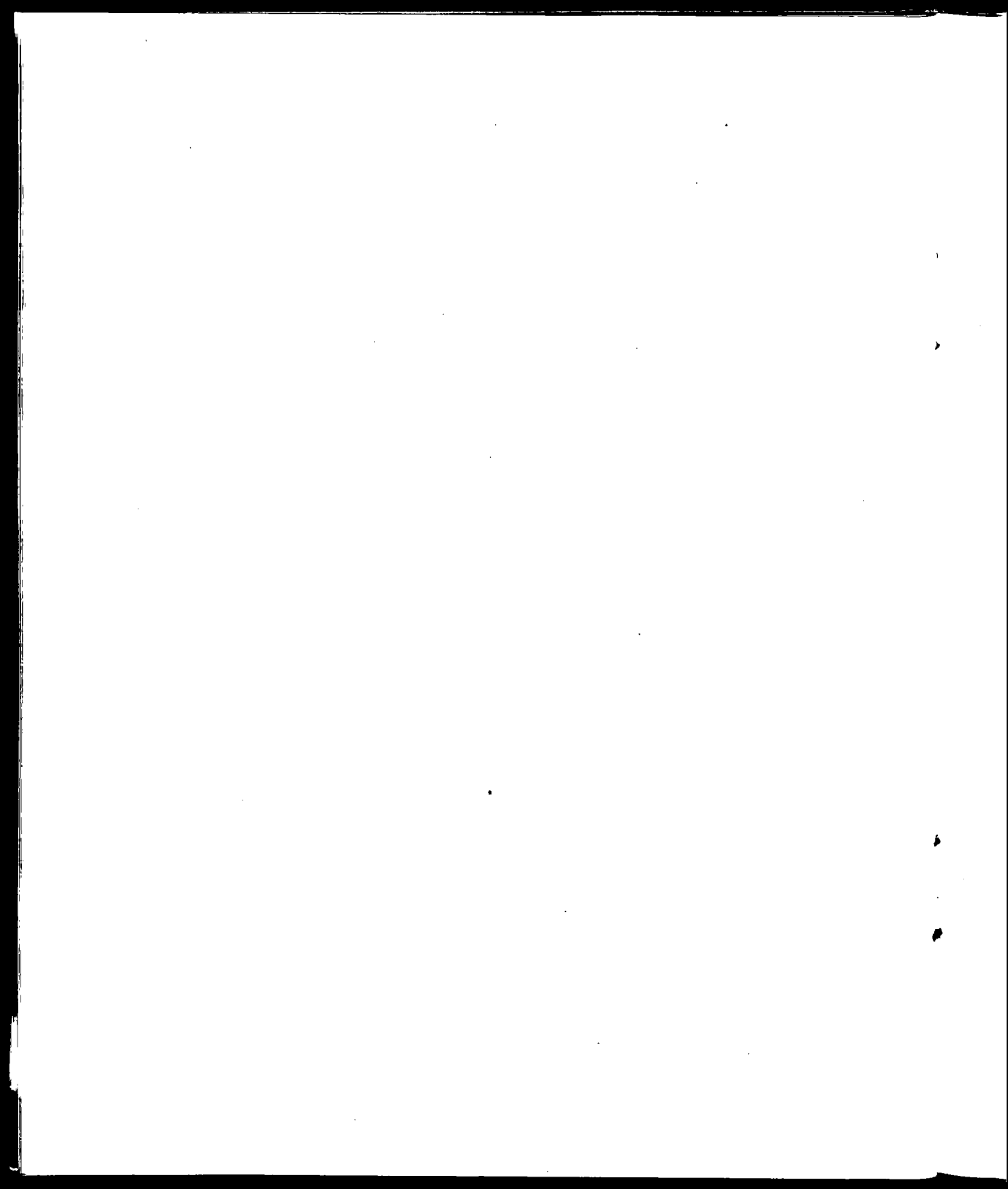
Neen, Vrienden, neen, ik ben geen N.S.B.er
maar ik ben ook geen vriend van 't kapitaal.
Ik ben geen parvenu en geen O.W.er;
'k ben nog minder vriend van 't dodend staal,
maar 'k heb een hart van 't beste materiaal
en spreek, zo nu en dan, vrij-uit mijn eigen taal.

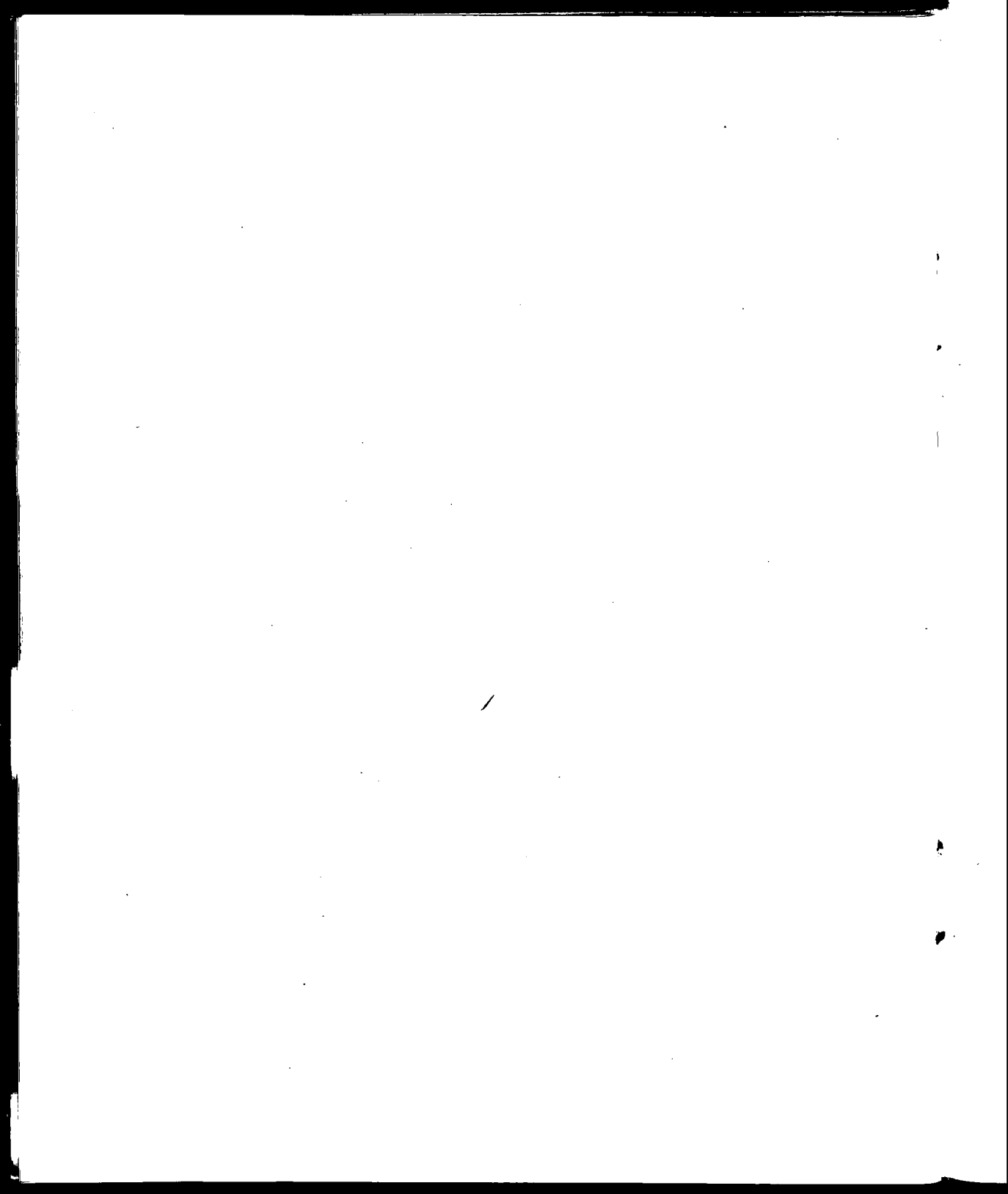
En onder ons gezwegen en gezegd:
Wie vechten wil die moet het zelf maar weten;
Het recht der sterken is toch altijd recht.
Ik heb al sinds drie dagen niet gegeten
en slaak nu al haast kannibale kreten.
Men moet niet alles met dezelfde maten meten.

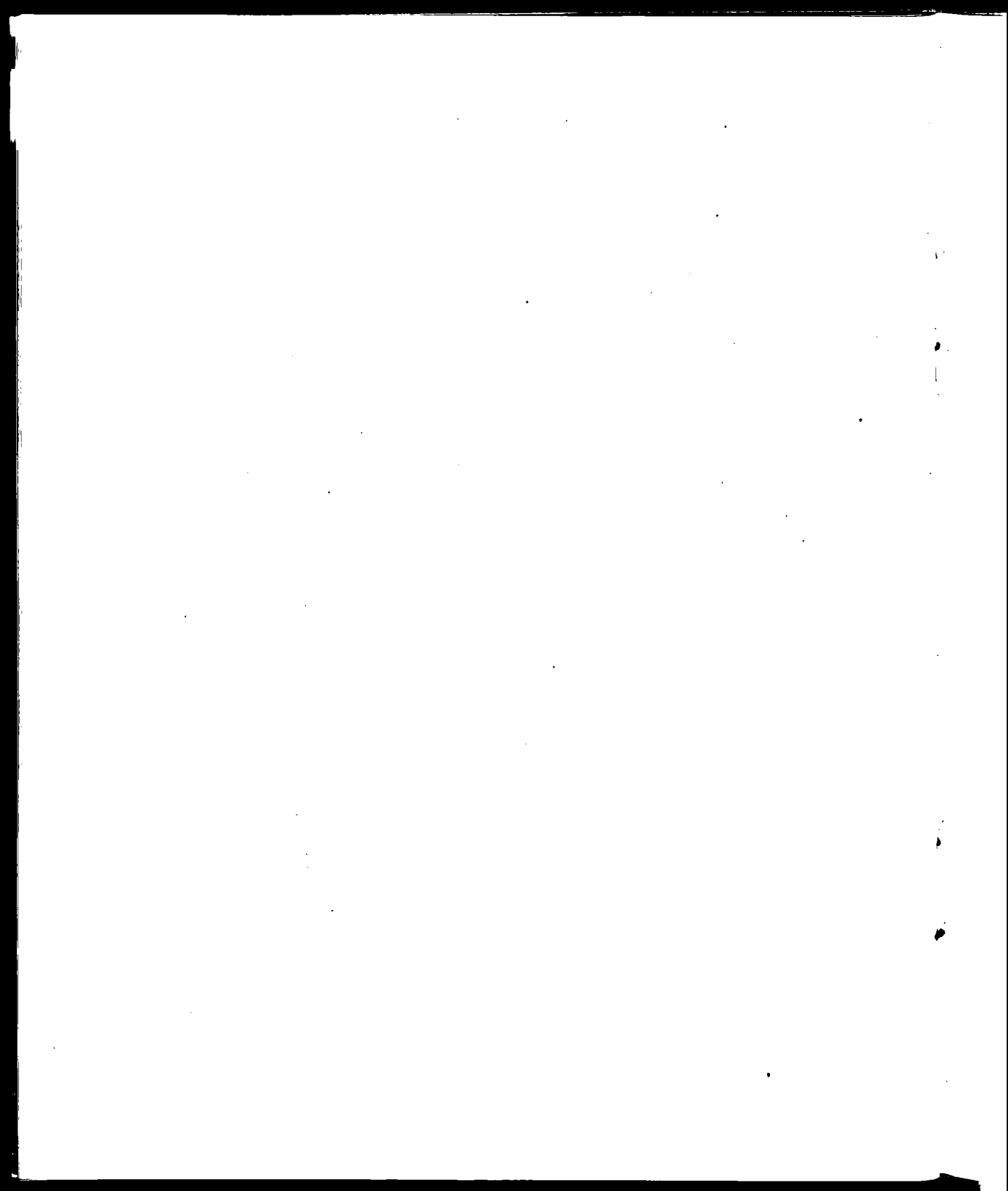
Er wordt hier onfatsoenlijk veel gedaasd
maar lepidi onder de lepen
begrijpen wel men is er niet steeds naast
en ook mijn lezer heeft toch wel begrepen:
het is hier erg bedompt, benauwd, benepen,
maar 't is niet alles uit de lucht gegrepen.

Op hoge krukken zit men daar
te roken of wat bier te drinken
en ik zit hier ook enkel maar
om 'n tweetal ogen, dat blijft blinken
achter de kas, en om op 't Land te drinken.
Ook in de Hel laat ik het hoofd niet zinken!

Vancouver

Amsterdam, 16.1.1941.

Jan van Hees.

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

